

Na Dunaju, dne 6./XI. 96.

Velečislana gospodična!

Iskrena Vam hvala za Vaše
zadnje pismo!

Torej žurnalistične stvari
si hočete natveziti! Vsi smo
sterneli, ko smo izvedeli to zamisli-
vo novico, katere se pi v dijaških
krogih pozdravila različno
pro in contra! Svoje osebno mnenje
bi pač najraje izrekel še-le te-
daj, ko bode moidel proo s tervil Ro,
iz katere se bode dalo sklepati,
kaj bode „Slovenka“ najbož' go-

„Peresaeke“ vedno isto; v vsakiem članicu to bile iste misli v drugačnjem obliki — dokler niso vse utihnile, ker niso imele več gradiva — sie haben sich ausgeerleben.

Ali se mi bati, da bo nastala taka susa kdaj tudi pri Slovenci?!

Če pa bode list v prvi vesti leposloven, delal bode zornu nekaj nekoliko konkurence. Saj pomeni naše ženske. Naročila se bodo na slovenko in ta ji bode — evangelij, češ: zame je že jeden list dorog. O „Slov. Svetu“ ne^{ne} govore; Podgornik mora svoje namere vsekako opustiti, ker bi ga sedaj tudi dame — njegova zadnja opora — pustile na cedilu. V obče pa podražjavam

z vsejtem podjetnost in Korajžo
velik Tazničar!

Pri danes je dobil Govékar
pismo od g. Marice, v katerem ga
prosi za soteudništva. Morda se
bode udal, toda dromim, ker je
absoluten nasprotnik temu pod-
jetju — izkušila ga je Vesna. Pa
saj ji odgovori in g. M. Vam bode
gotovo povedala, kako se je odločil.
Mislim, da mi ne farnete mo-
jih prijimij filistejskih pomisle-
kov, in ker sem, da razumete
šalo, povedati Vam hočem, kako
samo se jeden večer, pogovarjaje
se o Slovenski, odločili za so-
teudništvo. Zbrali smo se v magli-
ci vsak svoj Tema razne stebine,

jila.

Da bi bila, slov. tako neob-
hodno potrebna, kakor je tedil
dotični uvodni članek, o tem
nitem posem prepričan. Da pa
bode list za slov. ženstvo zbudil
in zdražil marsikatero zaspavo
Slovenko, o tem ni dvorniti. Saj u
da prav ženstvo poprej narduu-
ti za tako podjetje, nego možje,
in moeda se ga bodo Slovenke
res poprijele z resnobo in nav-
dušenjem. — Ke nitem principijelen
naprotnik, želim torej v tem slu-
čaju mnogo uspehov! — Vender
imam dosti pomislekov. Tudi
pri dijaškem listu „Verna“ misli-
li smo, da se bodo zanj zanimali

v prvih vrstah dijaški, ki bi bilo res
lahko sami vzdrževali list, ako
bi se bili usi naročili. Toda vse
je bilo malomarno, zaspavo,
— mi Rje požrtovalnosti in Končno
je morala Verna umreti — prav
tedaj, ko se je v duševnem opiru
povzdignila na stalnišče, da so
jo začeli v domovini res nekoliko
upoštovati. Prepričan sem, da
slovenske dame ne bodo tako
malomarne, kakor so bili naši
tovariši, toda vprašal bi: ali
imate toliko instanc, to tud mi-
Rov, da bo list res zanimiv?!
Ko je odšel slov. svet, svoje pristo-
ne ženske priloge, pisale so naše

Meni so naložili filologično raz-
pravo "o vplivu italijanske na
slovenščino v spisih Mária in
Pauline Rajkove," nekdo je hotel
prezeti estetično-studijsko "o ab-
straktnih oblikah Mária in", Lo-
vénka pa medicinsko razpravo
"o zobeh Pavlinin in posebnim
ozivom na izpale". I. I. J. Seve-
da je bilo to v intimni družbi
naših Dunajskih literatov in da
je bila vse le šala. Zato, upam
da se bode te tudi vi smijali naši
hudomušnosti ter ne bode te ga-
merili tej globini opazk!

Zona! Tam daleč miem
možet viniti, ker ga je prestudiral
Lovénka in se par drugih. Čudilo
se bode te! Por je naravnó Ponec

ozir. Zvečer R. svojega romana
naredil čisto po — Lamurkem!
Prišel je Rmeni, da vatkupno
pregledala polkopis ter kontro-
lirala vse partije; sedaj je le
spravljaje, če bode izšel vse
pustil. Lamurki bo zato
vesel, da bo po palcu Rankan
plesal! Radoveden sem, kaj
poreče potem R zadnji števil.

Prihodnjič nekaj o Joosu, saj
upam, da vam nisem svojimi opaz-
kami Raj razjalil. Kako se
imate? Tukaj za — nilo.

Pozdravite mi z brata!

Vam pa se z iskrenimi pozdrani
Klanja

Vam veselam

— 12 Vidi —